

E. Petersen oplyser om, at hun i sin Beretning indfletter, hvad Udvalgene har udrettet i Aarets Løb, men at hun-for at kunne gøre dette-maa have en Beretning fra hver af Centralformændene.

H. Tardini: Jeg skulde som Næstformand afgive denne Beretning og manglende Materiale til at kunne gøre det; dette var jeg nødt til at oplyse om i et F.U.-møde og det er bleven ført til protokols.-

H. Pedersen beder Th. Pedersen om endelig at tage mod Valget i 1. Central.

E. Petersen mener, at i 2. Central (Fuld Ligestilling) skal der ofte handles meget hurtigt, da er det vanskeligt at have en udenbysboende Formand.- 1. Central er saa decideret Th. Pedersens Felt og hun og H. Pedersen bor temmelig nær hinanden, saa de lettere maa kunne forhandle.

Derefter vælges Th. Pedersen til Formand for 1. Central,- H. Tardini for 2. Central og G. Lemche for 3. Central.

ad 5: Udvalgene nedsættes (Listen findes Side 61).

ad 6: Til Repræsentanter i Nationalraadet vælges: G. Lemche og M. Illum.- Kvindernes Bygning: K. Nilsson med M. Illum som Suppleant.- Til Repræsentanter i Nordisk Kvindesaksnavn: G. Lemche,- Th. Pedersen,- A. Stampe-Pedersen.

ad 7: Til de internationale Komiteer vælges: H. Tardini (Lige Løn for lige Arbejde) - Ch. Hansen (har lovet at blive i Komiteen for lige Moral) - I. Hansen (gift Kvindes Nationalitet) - G. Lemche (Familieforsørgere og udenfor Ægteskab fødte Børn) - E. Petersen (Stemmeretskomiteen).

ad 8: H. Tardini (Kvinders Adgang til Embeder) meddeler, at Udvalget straks, da Stillingen som Inspektør ved Kvindefængslet paa Christianshavn blev opslaaet ledigt, arbejdede paa at faa en Kvinde til at søge Stillingen; men den Kvinde (Fru Bjørnebo), der har Ansættelse i Fængselsvæsenet, er ikke Jurist og ingen af vore kvindelige Jurister har haft Ansættelse ved Fængselsvæsenet.- Vi gik alligevel til Justitsministeren med en Henvendelse.

P. Holt og A. Brochmann, som senere har været hos Justitsministeren i et andet Ærinde, meddeler, at Ministeren overfor dem udtalte sin dybe Beklagelse af, at han i dette Tilfælde intet kunde gøre, fordi det kunde hævdes, at de kvindelige Ansøgere ikke havde gennemgaaet Trinene indenfor Fængselsvæsenet.